

הוראת מנהל המחלקת מתחילו דרובלס, התחילו להפח פנים ונספת מקום קרוב, אבל בחור הגדה. יש בסוכנות הידועים לספר שמחיר הקמת הישוב יתיר בחור הגדה יצירד הוצאות גוספות של מיליונים. בביתאון, גוש אמנונים", נקדחה" מסוף השנה שעברה יש מאמר של ירעני ישיבת מרכז הרב שהתנחל ביחור, וכך נאמר שם: "יתור שוכנת ומגדת בצד הלא-נכון של הקרדורוקי, כ-500 מטר דרומית ממנו, אך כשיגיע המושב השיתופי תהא לנקודת הקבע שלו. הוא כבר ייטכן בצד הנוכחי". ידעני דבר בסוכנות אמורים, שהעקפת הישוב מרחק קצר ביותר אל תוך הגדה זה פשוט שבעון ועם ישראל יצטרך לשלם בשביל זה מיליונים. וכל זה שוב ל" מטרה אחת: קשיית הגדה כך ששום יתחור בעתיד לא יתכן דוגמה להתקשרות מכונת מסוג כזה לגדה מספקת ידיעה שהופיעה השבוע בעתונים על הקמת בריכה סר לארית להפקת חשמל בתחום הגדה בחוף הצפוני של ים-המלח, הברת-החשמל שהקימה בריכה זו היכנה תחילה להקים אותה דרומה יותר ליד שפך זוהר (בתחום ישראלי). חנה התברר שהקמתה של דורשת פראדורה ממשכת ומסוכנת של קבלת אישורים ורשיונות.

לעומת זאת, אם מוויים את הפרויקט לתחום הגדה אפשר להסתדר הרבה יותר טוב ונת ומה עם הממשל הנצאי, וכך עומדים להשיקיע עתה 20 מיליון דולאר בגדה בבריכה סולארית שחשורת חתכת-כות ואספקת חשמל למדינת ישראל במהלך העשור הבא. ברור שאחרי הקמת בריכה כזאת, שתהווה מקור אנרגיה ראשון במעלה לישראל, יהיה זה ממש טירוף לדבר על נטייה ישראלית ממלך זה של הגדה בצפון ים-המלח.

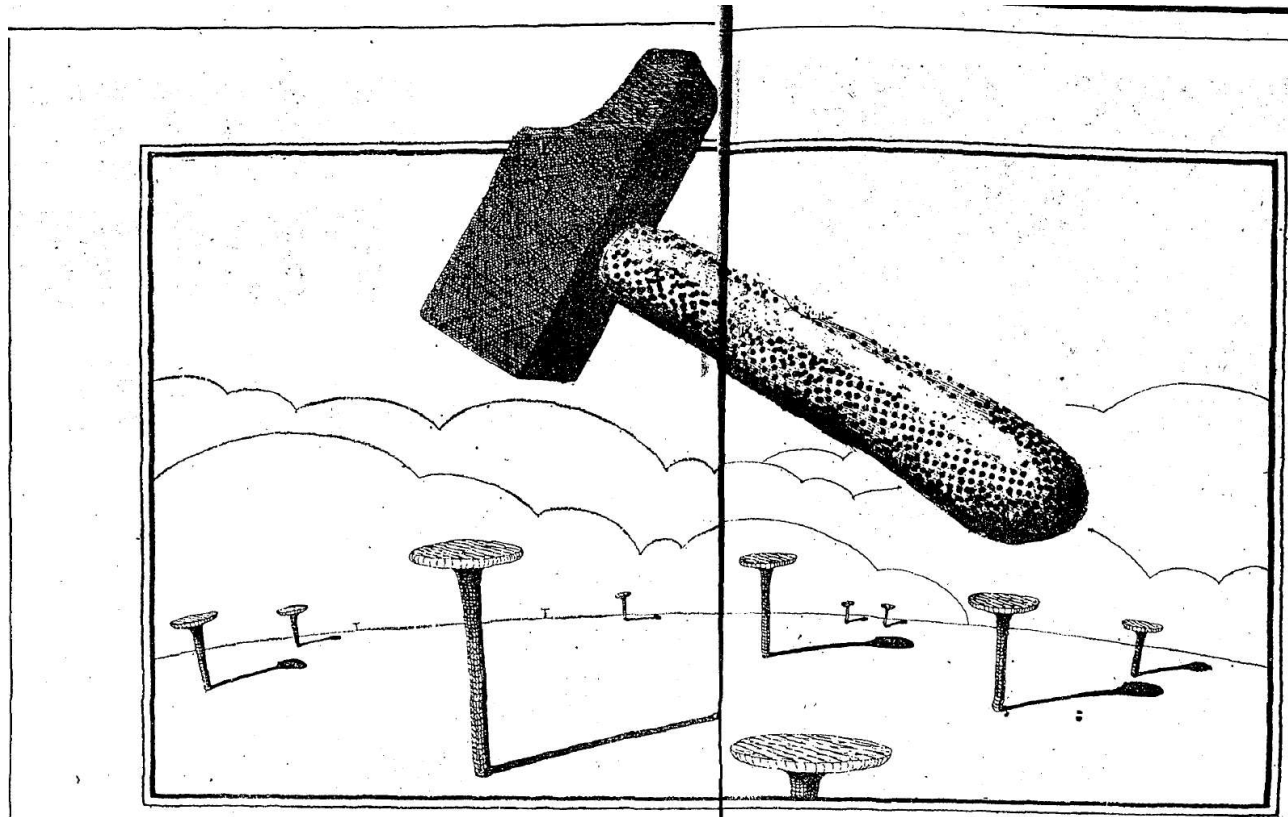
הנקמה הגדולה

קשירה איטית ועקבית של כלכלת ישראל לגדה המערבית מתרחשת כבר 14 שנה. תוס, קיימת בין הגדה וישראל חלות כזאת, שניתן כלשהו עלול לגרום נזק עצום, מבחינתו חשוב לבדוק את החלות הישראלית ואת הנוק שיעול להיגרם לכלכלת ישראל. נתון ראשון בולט לעין הוא היצוא הגדול של ישראל לגדה ולעזה. מאות ואולי אלפי משעלים ישראלים מייצאים תוצרת למולדת ורוב הערבים בשטחים, ואם יהיה גבול כלשהו של מסים או מכסים, עלולים מפעלים אלה להיפגע. החלות הישראלית והמבורה יותר היא זו הקיימת בכוח העבודה הוול בשטחים. פרעלי השטחים הם לוקסוס כלכלי לישראל, במרכז וצפון אירופה נוקטות המדינות התעשייתיות לייבא את הפרעלים הוולים מספר, פורטוגל, תורכיה, יוגוסלאוויה, איטליה והמזרח-התיכון — אולם פועלים אלה מעוררים בעיות חברתיות ומעוררות יחד עם זאת חייבות המדינות התעשייתיות להעביר תשלומים סוציאליים נכבדים למדינות המוצא של הפרעלים.

ואצלנו? עד ב-1967 קיבלה הממשלה החלטת, כי מר עלים בישראל יקבלו שכר שווה בעד עבודה שווה. לכי אורה היעוזה בכך שכר הפועלים הערבים ממשטחים עם שכר פרעלי ישראל באותן דרגות. לאמיתו-של-דבר, העצב שונה לחלוטין, לפרעלי הישראלי מנכים ממשרתו ניכר יום שונים עבור תנאים סוציאליים. גם המעביד משלם מצידו עבור תנאים סוציאליים של הפועל הוול, כדי ששכר הפועל הערבי ממשטחים יהיה זהה לשכר הפועל הישראלי. צריך לזכור גם שמכרז נייכמים סוציאליים וגם המעביד צריך לשלם לעולם "כדי-לשכנע" כי יהיה כזה יתרון לקחת פועלים מהשטחים). כך נוצר מצב שהפועל הישראלי אכן מקבל את ההטבות הסוציאלייות שממנותו משכיר יחד עם תשלומי המעביד, ואילו הפועל הערבי ממשטחים איננו מקבל אותם. המער הבולט ביותר הוא הקצבאות עבור לדים. הפועל הערבי לא מקבל הקצבאות אלה ורק העובדה שהוא מפעל עובדן הורף העבודה מעבירי משלם עבורו לביטוח הלאומי. יש גם סעיפים סר-יצאליים רבים אחרים (קצבאת לידה, שאריות ועוד).

עוד בחתימת השלשון הישראלי בשטחים הישראלי בכך שהשקנת פועלים מהשטחים מוריתם את עקב מדי חרש לקופת הממשלה של מדינת הישראליים ששעלה ב-1969, עובדת הפועלים הערבים בישראל משך ידיו אמר ב-1969, כי הסכם הענקת שהעבר (אך כקופה זו וינבר להשקעת בחתיות העבריות) שיתבצע בגדה המערבית. מאומה לא הושקע. עובדת התשלומים מהתחלפות לוקח האוצר הישראלי עצמו את כל התשלומים הללו שממנותו מצידו לליגה-רבים. למדינת ישראל יש, איפוא, אחר עובדי השטחים שכלכלת ישראל תהיה יותר ויותר מציד לאורג בתחום לרווחתו. מבחינת כלכלת זה נוצר מצב יין של ממשלת שכלכלת ישראל תהיה יותר ויותר מציד להם. אך יש בכך גמנים אחרים. מוסריים, יין קונו "סיוע" בתם אלא אינם מאורגנים, אינם שותפים, אין להם דרישות מיוחדות ואין להם מקום מקצועי. כלכלת ישראל תהיה תלומ משתובבת ללוקסוס הזה. שמירי אומנם רית כלכלת ישראל-אליהם אבל של שעת זאת משלחם.

נת ומה לקשר את מדינת ישראל לחבלי מורשת היה נת בגדה. נת ומה לחשוב כל השנים שישטו אין ברי-ות אחת. אולם מאחורי הקשירה הזאת מתחננת חלחל מה העדלה של מדינת דול-אורג שהיא בציאות תהיים בארץ ב-1981, כש מיליון ערבים מושגת לידן חפכו לחלק בלתי-נמרד ממדינת ישראל. משך כמ האדמה

מאת דני רובינשטיין

מדינת ישראל שלאחר 1967

קשרה עצמה לשטחים

שנכבשו במלחמת-ששת-

הימים בחסלה כמעט כל

ארפציה של ויתור

ונסיגה. על-פירוב נעשו

הקשרים במכוון, אולם

לעתים גם בהיסח הדעת.

שורה של אינטרסים

ואינטרסנטים ישראלים

יילחמו היום בכל כוחם

למניעת נסיגה ישראלית

ותאישור של ממשלת המערד שקדמה לת, וראשר פנו ואמריקאים בשאלה לגבי ההתנחלות מצפון-ירדן, אשר חשר איראל שרון שלא מדובר כלל ביישוב חדש אלא בפרבר של מעלה-אדומים. השם מעלה-אדומים ישים אי פוא מעין כסוף לשורה של מבצעי התנחלות ברו ירוחו לירושלים. שמטרתם הייתה לחסום אפשרות ביצוע של תכנית-אלון גשרית יצירת מסדרון ערבי לאורכו של ציר זה.

קשה לעמוד בפיתוי

לפרטים אלה יש חשיבות משום הוויכוח שהיה לפני שנה ומשהו היכן לבנות את העיר הגדולה מעלה-אדומים. האם לבנות אותה קרוב ליריחו, בפחת הבקעה? באמצע הדרך? או קרוב יותר לירושלים. לבסוף הוחלט לבנות מבני ליד בתי אל-עזריה, מרחק עשר דקות נסיעה ממרכז ירושלים. כיוון שבתחילה פה הנתון נבבדות במי מרכז ירושלים, ירושלים מפורסמת ומפוקמות אחרים. יוריים לעומת מחירי ידיות בירושלים, נגרים לירושם לטאן אלפי משפחות יהודים-השטחים: אין להם מושבציה מתכננים של השכונה החדשה אומר שווה. השיטה הב' דוקה ביותר להחליט בשמאל וב', שלום-עשירי, שורדה: אחרי המערד אנשי, שלום-עשירי, ואפילו פעילי של ודומיהם, שייקפיקו אם לצבור ולתהוויר ממואר לקר. חרקה, לא יכלו לעמוד בפני הפיתוי ומיהרו לקבל עבר את הדיוי המפשלתי הוול המסוכנס שניתן פסם בנבנה הצרפתית. בגיול ברמות ובגוה-תיקם. מהו ההבדל לגבי מעלה-אדומים?

אומנם הגבול ששורש בחופה ב-1967 עם סיפוח מורח ירושלים לישראל לא כלל את אל-עזריה בתחומה העיר (כדי לא להוסיף תושבים ערבים בתוך מדינת ישראל). אולם מקומה של השכונה החדשה מעלה-אדומים לא למערכת הצבאית שם, אלא הווי מטרד. הרשעים בגולן ויל יתחיימים אליהם געיע הקרבות. כיון במרכז ההשטחים באוקראינה, מונו הרשעים האוקראינים בגולן, אפילו המדינת הנוכחית בחור של ההתיישבות שהשטחים לא יכלו

קשירה צבאית

ההתנחלויות בכלל ובאיזור ירושלים בפרט-מה-ווח את התקשרות הנוקשה ביותר שמדינת ישראל קושרת-עמה לגדה המערבית. לעזה ולגולן, העיסקת ירושלים להתקשרות זאת וחת ניוסוס צבאי-טכנוני, ברור שליש-ראל יש אינטרס בטחוני בשטחים המוקפים. הם ששטח במחלוקת וחת הצורה חשבת ביותר בא כלל אינטרס-האם לבנו על סיסקו. האם על-ידי התנחלויות אחרות? האם התנחלויות אחרות משרות את "אבן תורגו" ישראל? אכן מקום ברישה זו לסקר את דעות המומחים במדיה ור, ודי רק להוכיח מאמר מענין פרייטס לאחורנה דר' שילדורמ מאוניברסיטת תל-אביב בכחת העת האפי-ריקאי, מריווי-פוליסר, ד"ר פילדטן מניע למסקנה כי זהו אינטרס ישראלי ברור לא(1) לשלום בגדה המערבית. ידעו יש להחליף שילטה בהסדר בחטותי אחר שיחיה ורתעה רעיונית, סידורי אבשה ואחריה בגדה (ללא שיתוף). שילוב כלכלי ואסטרטגי באזור כולו, וכמובן גם המדינת שהתיה ממואר לקר-הירוק ועוד.

בעקבות מאמר זה אפשר להתבונן על הדרך אנושה עשתה לאחורנה התפיסה הבטחונית בישראל בנושא ההתנחלויות. המהשבת כי ההתיישבות הישראלית הם עמי דות קרב צבאית וחתה ידועה ומקובלת (עם מספר עמ' ערים סקו) עד למחמת-יום-ההיפוסים. מבחינתו זה ברמה-הנולן התברר שהישובים האחרונים, לא זו לבדב של עורח למערכת הצבאית שם, אלא הווי מטרד. הרשעים בגולן ויל יתחיימים אליהם געיע הקרבות. כיון במרכז ההשטחים באוקראינה, מונו הרשעים האוקראינים בגולן, אפילו המדינת הנוכחית בחור של ההתיישבות שהשטחים לא יכלו

בעיה של 500 מ'

ההתקשרות המוכונת לגדה לובשת לעתים אופי כושה, שדוגמה טובה לה את התנחלות כסם יתיר בדרום הירדן. וחת התנחלות, גוש-אמנונים" עיקש כבר לפני שנים להקים מבוס כלשהו סמוך למבנה המשרה, וחת נדע לעצבר לוציטר, גרעין, גוש-אמנונים" ששעלה לכי-התחפר, ולאחר מכן תהיה מחלקת ההתיישבות כסוכ-נות לחכנ את אתר ההתיישבות הקבע באזור. מומחי ההתיישבות היסו בדיקו ומצאו מקום מתאים ליד-כמה והנה צורה-אחרת, המסוס שמוצא מתאים שוכר ככה

עליה הם יושבים. הקשר שטופח והודק לשטחים שמעבר לקצה הירוק מרחיב אומנם את גבולות ישראל אך באותה שעה הוא גם משעבד ומחניק את פתרונות העתיד.

מאות מטרים בתוך הקצה הירוק, כלומר בישראל, ולא בגדה המערבית. קמה מהומה. ויתכן? עתמים ועבריים — בשביל מה? בשביל ישוב בתוך הקצה הירוק? על-פי

הישראלים, זהו שטח שהיה שייך למדינת ישראל. לומר אחרי נסיון זה שהישובים בגולן שירתו ומשרתים את בטחון ישראל. מה עושים? לכאורה היתה יכולה אחרי מלחמת יום-הכיפורים להתפתח אצלנו תפישת האומרת

מים בימית, וכך מתוכם פיצויים אלה אחד המכשירים העיליים ביותר ליישוב נגדה צריך להוסיף לכך כמדי בן את העובדה שהפיצויים האלה היוצרים תקדים, מכדי סים את הממשלות העתידות של ישראל להתחייבויות גלוי

הקמה אותו ישוב קטן. אחרי האישור לתקמת הישוב קם אזור התעשיה, "מיושור" אדומים", "כפר אדומים" ועוד וקם ישוב נוסף, "ממשלת הליכוד ניצלה את ישוב קרוב יותר ליריחו.

מהגדה ומהרצועה כאשר הסיבות שונות ומגוונות.